

NOTE DE STUDIU
COLOSENI
 Schița cărții
 John Vernon McGee

AUTORUL: Pavel (1:1)

DATA: aproximativ 62 d. Hr.

BISERICA DIN COLOSE:

Pavel nu fusese în Colose niciodată înainte de scrierea acestei Epistole (2:1). El a locuit doi ani în Efes, unde a avut o lucrare extrem de roditoare (vezi Fapte 19:8-19). Colose era situat la circa 120-150 km de Efes, spre răsărit. Vizitatorii care veneau din Colose auzeau învățătura lui Pavel și așa ajungeau să-L cunoască pe Hristos. Filimon a fost unul din aceștia. În Colose a luat ființă o comunitate de credincioși (Filimon 2). Pavel avea intenția de a vizita Biserica din Colose după ce va fi fost eliberat din închisoare (Filimon 22). Apostolul scrie acestei Biserici ca și când ar fi propria Biserică.

Epafras era păstorul Bisericii din Colose (1:4-8; 4:12, 13).

PROBLEMA DIN COLOSE:

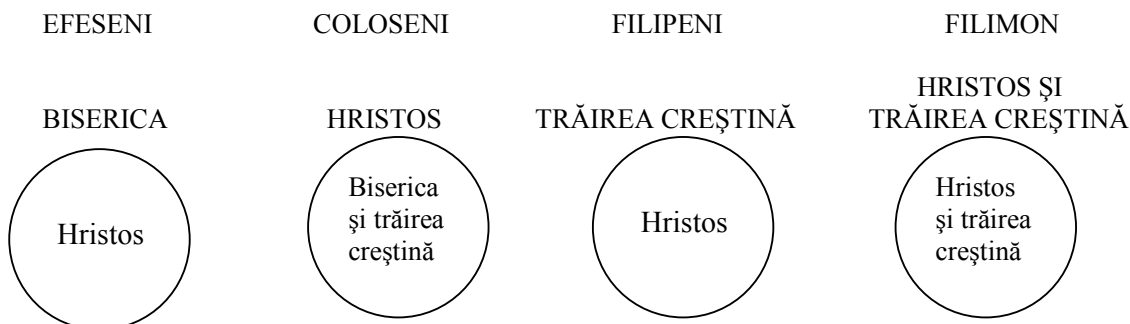
Situată în sud-vestul Frigiei, în Asia Mică, lângă Laodicea, cetatea era împânzită de misticism oriental. Își făcuse apariția și se bucura de succes și gnosticismul cu filozofia greacă panteistă a demiurgului.

A. GNOSTICISM	B. RĂSPUNSUL LUI PAVEL
1) Spirit exclusivist (erau aristocrații înțelepciunii)	1:28
2) Idei speculative cu privire la creație; după ei, Dumnezeu nu a creat acest univers direct, nemijlocit, ci a creat o ființă care a creat la rândul ei altă ființă, până când una din aceste ființe create a creat universul fizic. Hristos era considerat o ființă creată din această lungă serie de făpturi create.	1:15-19; 2:18
3) Etica lor practică era ascetismul (influențat de stoicismul grec) și imoralitatea fără frâu (cu rădăcini în epicurismul grec).	2:16, 23 3:5-9

MESAJUL DIN COLOSENI:

Epistola către Coloseni este harta și busola care îi ajută pe credincioși să navigheze în siguranță printr-o strâmtoare în care pericolele pot veni și din stânga și din dreapta. Pe de o parte, există pericolul pentru creștinism să înghețe într-o formă seacă, fără conținut, un ritual fără semnificație. Pe de altă parte, există pericolul pentru creștinism să se evaporeze într-o filozofie, fie ea și o filozofie a ispășirii. Domnul Isus a spus că El este Apa vieții. El nu a spus: “Sunt gheața vieții” și nici “Sunt aburul vieții”. El este Apa vieții – apă la temperatura vieții, nici apă înghețată, nici apă sub formă de abur. Nouă nu ni se spune nici să adăugăm, nici să înlăturăm ceva din ceea ce este Isus Hristos, așa cum este prezentat de Biblie.

Mesajul acestei epistole poate fi văzut și mai clar, dacă este comparat cu celelalte epistole scrise de apostolul Pavel din închisoare.

SUBIECT: Efeseni – trupul celor credincioși purtând numele de Biserică, trup al cărui Cap este Hristos.

Coloseni – Capul trupului care este Hristos; trupul ocupă doar un loc secund (1:18).

TEMA: Filipeni – Trăirea creștină este tema și periferia cercului în care Hristos este centrul.

Coloseni – Hristos este tema și periferia cercului în care trăirea creștină este centrul.

În Filipeni, accentul este pus pe faptul că Hristos S-a făcut rob (Fil. 2:7). În Coloseni, accentul este pus pe plinătatea Dumnezeirii care locuiește deplin în Hristos (2:9).

COMENTARIU:

I. PARTEA DE DOCTRINĂ – Capitolele 1, 2

1. Introducere – 1:1-8

v. 1 Formula standard de introducere folosită de Pavel alături numelui său și pe acela al lui Timotei, care probabil că a vizitat cetatea Colose.

v. 2 El nu are intenția să facă o deosebire între sfinți și credincioși pentru că ei reprezintă același grup de oameni.

v. 3 Pavel mulțumește direct lui Dumnezeu Tatăl. Răscumpărarea pusă la dispoziția noastră de Dumnezeu face posibil acest lucru (Ioan 3:16). Gnosticii nu credeau că pot merge direct la Dumnezeu, ci aveau nevoie de tot felul de metode inițiatice.

v. 4, 5 Pavel face legătura celor trei haruri disponibile pentru credincioși:

credința – trecut

dragostea – prezent

nădejdea – viitor

v. 6 “Lumea” este în grecește *kosmos* și se referă la lumea romană. Unii din comentatorii Bibliei consideră că aceasta este o hiperbolă. Evanghelia fusese predicată în foarte multe locuri și avusese deja rezultate remarcabile. Acest fapt ne relevă caracterul universal al Evangheliei. Roadele apar în cei ce cred.

v. 7 Este posibil ca Eprafas să fi fost întemeietorul Bisericii din Colose.

v. 8 Dragostea este roada Duhului.

2. Rugăciunea lui Pavel – 1:9-14

v. 9 Pavel îi incluse pe credincioșii din Colose în lista lui de rugăciune.

“Cunoștință” este, în grecește, *epignosis* – o cunoaștere superioară. Gnosticii se lăudau că aveau o cunoaștere superioară. Aici Pavel restrânge această cunoaștere superioară la voia lui Dumnezeu, așa cum este exprimată în Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta oferă omului înțelepciune și pricepere duhovnicească.

v. 10 A fi plăcuți lui Dumnezeu înseamnă a nu fi slugarnici față de oameni și a nu le face lor pe plac în primul rând.

“Crescând în cunoștința lui Dumnezeu” – un creștin nu ar trebui să stagneze, ci să aibă o credință vie și să crească în cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu.

v. 11 Puterea și tăria vin de la Dumnezeu și sunt date de Duhul Sfânt în răbdare, îndelungă răbdare și bucurie.

v. 12 Prin harul Său, Dumnezeu ne-a dat o moștenire cu toți sfinții, în lumină.

v. 13 Noi am fost eliberați din împărăția lui Satan (Efes. 2:2) și strămutați în Împărăția “Fiului dragostei Lui”. Acesta este aspectul prezent al Împărăției lui Dumnezeu.

v. 14 Iertarea este asociată întotdeauna cu sângele lui Hristos. Dumnezeu nu iartă păcatele în mod arbitrar sau sentimental. Cuvântul grecesc pentru “răscumpărare” este *apolutrosis*, care înseamnă a elibera oameni înrobiți.

3. Persoana lui Hristos – 1:15-19

Această secțiune despre persoana lui Hristos este răspunsul dat tuturor ereziilor referitoare la persoana Sa. Una din primele erezii a fost arianismul. Arius din Alexandria susținea că Domnul Isus Hristos a fost o ființă creată. Conciliul de la Nicea, din anul 325 d. Hr., a dat un răspuns acestei erezii prin următoarea afirmație: “Fiul este pe deplin om și pe deplin Dumnezeu.” Ulterior, Socinus a fost cel care a propagat erezia conform căreia Isus nu a fost Dumnezeu. Aceasta este ideea de bază a unitarianismului și a unora dintre secte, printre care se numără și Martorii lui Iehova.

În acest capitol din Epistola către Coloseni ne sunt prezentate *nouă* semne distinctive ale lui Hristos care Îl deosebesc și Îl fac superior oricărei alte persoane care a trăit vreodată pe acest pământ.

v. 15 (1) “chipul” (*eikon*) (Evrei 1:3; Ioan 1:18). Domnul Isus nu ar fi putut fi chipul lui Dumnezeu, dacă nu ar fi fost Dumnezeu.

(2) “Cel întâi născut din toată zidirea” – *prototokos* – Ioan 1:14, 18; 3:16. Dumnezeu este Tatăl ceresc cel veșnic; Fiul este Fiul cel veșnic. Poziția Sa în Sfânta Treime este cea de Fi. “Cel întâi născut” indică prioritatea Sa față de creație. Poziția Sa de întâietate nu indică în mod necesar faptul că El a fost născut înaintea tuturor celorlalte ființe (vezi Evrei 1:6; Apoc. 1:5; Rom. 8:29). În întrupare, Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu într-un sens nou. Îngerul i-a adus Mariei următoarea veste: “... Sfântul care se va naște din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu” (Luca 1:35). Hristos este același în esență, egal în putere și slavă cu Dumnezeu Tatăl.

v. 16 (3) “Prin El au fost făcute toate lucrurile” – această afirmație clarifică orice nelămurire cu privire la calitatea de Creator a lui Hristos (vezi Ioan 1:3 și Evrei 1:2).

Există două feluri (categorii) de lucruri create: cele vizibile și cele invizibile. De asemenea, există diferite niveluri de clasificare a inteligențelor din lumea spirituală: “scaune de domnii, dregătorii, domnii, stăpâniri”.

(4) Toate au fost create *pentru* El.

v. 17 (5) “El este mai înainte de toate lucrurile” – toată plinătatea Dumnezeirii locuiește deplin în Hristos cel dinainte de întrupare și toată plinătatea Dumnezeirii locuiește deplin în Hristos cel întrupat.

(6) “toate se țin prin El”. El susține, menține creația. El direcționează totul în creație.

v. 18 (7) “El este Capul Bisericii” (Efes. 1:22). Isus Hristos este “cel întâi născut dintre cei morți”. El este Singurul care a fost înviat într-un trup glorificat (comp. cu Ps. 2:7; Fapte 13:33; Evrei 1:5, 5:5; Apoc. 1:5).

(8) “pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea” – voia lui Hristos trebuie să domnească peste și în toată creația lui Dumnezeu.

v. 19 (9) Plinătatea (*pleroma*) era acasă și era întreagă, completă în Hristos. Isus Hristos era 100% Dumnezeu, nu doar 99,44%.

Relația cu Tatăl – v. 15

Relația cu creația – v. 16, 17

Relația cu Biserica – v. 18, 19

Relația cu crucea – v. 20

4. Lucrarea obiectivă a lui Hristos pentru păcătoși – 1:20-23

v. 20 Hristos “a făcut pace prin sângele crucii” (Rom. 5:19. Dumnezeu nu este un polițist uriaș care așteaptă după colț gata să-l lovească pe cel păcătos. Dumnezeu stă cu brațele deschise și-i spune păcătosului: “Vino, și Eu îți voi da odihna răscumpărării!” Omul trebuie să se împace cu Dumnezeu. Dumnezeu este împăcat prin crucea lui Hristos. El îi cere omului să se împace cu El (vezi 2 Cor. 5:18-20).

“Toate lucrurile” se referă la toate lucrurile desemnate pentru împăcare (tot așa cum “am pierdut toate lucrurile” se limita la cele pe care trebuia să le piardă apostolul Pavel [vezi Filip. 3:8]).

“Ce este în ceruri” – nu numai noi trebuie să ne pregătim pentru cer; și cerul trebuie să fie pregătit să ne primească. Domnul Isus le-a spus ucenicilor: “Mă duc să vă pregătesc un loc”. Prin întrupare, Dumnezeu S-a coborât la om; prin sângele lui Isus Hristos, omul este înălțat la Dumnezeu. Observați că nu sunt adăugate și lucrurile de sub pământ (comp. cu Filip. 2:10).

v. 21 “Vrăjmași prin gândurile voastre” – această afirmație ne amintește faptul că există o înstrăinare a minții față de Dumnezeu, așa cum există o înstrăinare morală față de Dumnezeu. Astfel se explică antagonismul aprig față de Dumnezeu al unor așa-numiți intelectuali.

v. 22 “Prin trupul lui de carne” arată că Isus Hristos a suferit cu adevărat, în trupul Său, contrar docetismului care susținea că Hristos a suferit doar în aparență, nu și într-un trup fizic, real.

“Fără prihană” trebuia să fie orice animal adus ca jertfă sub Lege. “Fără vină” înseamnă împotriva căruia nu se poate aduce nici o acuzație. Dumnezeu este cel care-l îndreptățește pe om.

v. 23 Acesta nu este un condițional bazat pe ceva ce se va întâmpla în viitor. Este un “dacă” al argumentației, folosit adesea de Pavel, și care ar putea fi tradus astfel: “Pentru că /de vreme ce rămâneți și mai departe întemeiați și neclintți în credință...”.

5. **Lucrarea subiectivă a lui Hristos pentru sfinți – 1:24-29**

v. 24 Era necesar ca el să împlinească ce lipsea suferințelor lui Hristos.

(1) Există suferințe ale lui Hristos pe care noi nu le putem împărtăși:

- (a) Suferința omenească;
- (b) Suferința ca Fiu al lui Dumnezeu;
- (c) Suferința ca jertfă pentru păcatele lumii.

(2) Există suferințe ale lui Hristos pe care le putem împărtăși:

- (a) Suferința pentru neprihănire;
- (b) Suferința atunci când ne identificăm cu Hristos pentru propovăduirea Evangheliei.

v. 25 “Isprăvnicie” înseamnă administrare.

v. 26, 27 “Taina” este un secret sacru. Aceasta ar trebui să ne facă să dorim cu nerăbdare să ajungem în prezența Lui, în ziua aceea când vom fi ca El (1 Ioan 3:2). În prezent, noi suntem în Hristos.

v. 28, 29 “desăvârșit în Hristos Isus” înseamnă complet, întreg. Acesta era țelul lui Pavel.

6. **Hristos – Răspunsul dat filozofiei – 2:1-15 (pentru minte)**

Existau 5 erori care puneau în pericol Biserica din Colose:

- (1) vorbiri amăgitoare – v. 4-7
- (2) Filozofia – v. 8-13
- (3) Legalismul – v. 14-17
- (4) Misticismul – v. 18, 19
- (5) Ascetismul – v. 20-23

v. 1 „Luptă” este, în original, agonie, chin.

Laodicea era situată pe malul râului Lycos, în apropiere de Colose. Era o cetate mult mai impozantă decât Colose. Înainte de anul 250 d.Hr. se numea Diospolis. Aici s-a întrunit, în anul 364 d. Hr. Conciliul care a decis canonul Scripturii (Vezi Apocalipsa 3:14-22).

„Pentru toți cei ce nu mi-au văzut fața în trup” – este evident că Pavel nu ajunsese în Colose.

v. 2 Inima înseamnă întreaga ființă a omului, sediul tuturor reacțiilor sale. „Toate bogățiile plinătății de pricepere” este tradus literal astfel: „toate bogățiile siguranței depline a înțelegerii”. Expresia „siguranță deplină” este una foarte interesantă pentru că literal înseamnă „cu toate pânzele întinse/sus”.

„Taina lui Dumnezeu” este Hristos în întruparea Sa. El este pe deplin Dumnezeu și pe deplin om.

v. 3 Putem veni la Hristos pentru înțelepciune și cunoaștere. Cel mai important lucru după a cunoaște ceva este să știi de unde să afli ce nu cunoști.

v. 4 Nimeni să nu vă amăgească. „Vorbirile amăgitoare” sunt discursurile pretențioase care încearcă să te convingă cu orice preț să crezi un anumit lucru.

v. 5 „Buna rânduială” – este un termen militar, care înseamnă a sta umăr la umăr. „Tăria credinței voastre” – front solid, neclintire. Pavel îi laudă pe coloseni pentru credincioșia lor față de dificultățile copleșitoare împotriva lor.

v. 6 A primi o persoană – adică pe Domnul Isus Hristos.

v. 7 „înrădăcinați” – ca un copac, ca un organism viu; „zidit” ca o casă; „prin credință”, adică prin credința fiecăruia dintre voi.

v. 8 „Luați seama”, adică fiți foarte atenți! „Nimeni să nu vă înșele”: observați că Pavel nu menționează nici un nume.

Un adevărat filozof este un căutător al adevărului. Hristos este răspunsul. Filozofia falsă este ca un om orb care caută într-o cameră întunecată o pisică neagră care nu e acolo.

„Datina oamenilor” – Hristos condamnă conducătorii religioși pentru aceasta.

„Învățăturile începătoare” – *stoicheion* – lucrurile elementare.

v. 9 „Plinătatea” – *pleroma*. Aceasta este o afirmație clară despre divinitatea lui Hristos.

- v. 10 Voi sunteți împliniți în El. S-ar putea spune: „Sunteți gata pentru călătoria vieții în El”, cu imaginea unei corăbii care părăsește portul și începe să navigheze.
- v. 11 Adevărata circumcizie astăzi este nașterea din nou (comp. cu Gal. 6:15; Ioan 3:3).
- v. 12 Identificarea cu Hristos este semnificația expresiei „îngropat cu El în botez” (vezi notele la Romani 6:1-5).
- „Înviați cu El” – Lordul Lyndhurst, fost Lord Cancelar al Marii Britanii, un om cu o inteligență juridică deosebită, spunea: „Știu foarte bine ce înseamnă o dovadă; vă asigur că nu a fost prezentată niciodată o dovadă mai puternică decât cea pentru înviere.”
- v. 13 Nu este vorba de îmbunătățirea firii vechi, ci de împărtășirea unei naturi noi.
- v. 14 De vreme ce Legea a fost dată pentru disciplinarea firii vechi, și credinciosului îi este dată o fire sau natură nouă, Legea este înlăturată ca mod de viață, prin crucea lui Hristos.
- v. 15 Biruința spirituală pe care a câștigat-o Hristos pentru credincios este o de valoare inestimabilă.

7. Hristos – Răspunsul pentru ritual – 2:16-23 (pentru inimă)

- v. 16 Credinciosul nu este obligat să respecte reguli care nu reprezintă decât un ritual și nu au o valoare reală (comp. cu 1 Cor. 8:8-13).
- v. 17 „Umbră” este o fotografie. Toate ritualurile Legii erau fotografii. După venirea lui Hristos pe pământ, noi avem realitatea, Persoana lui Hristos, și nu mai avem nevoie de imagini fotografice.
- v. 18 Pavel îi condamnă aici pe gnostici care pretind că dețin înțelepciunea. „Amestecându-se în lucruri pe care nu le-a văzut” – aceasta înseamnă să pretinzi că știi un lucru fără să cunoști realitatea.
- v. 19 „nu se ține strâns de Capul” – indică o relație nu foarte strânsă cu Hristos. Prin urmare, ei nu creșteau spiritual.
- v. 20 „Dacă ați murit” ar trebuit tradus „De vreme ce ați murit” sau „Pentru că ați murit (când a murit Hristos), nu vă întoarceți la felul de viață dinainte de cruce.”
- „Poruncile” la care se referă Pavel aici sunt regulile capricioase ale unora.
- v. 21 Mulți oameni cred că sunt sfinți, despărțiți de lume, dacă împlinesc reguli de genul acesta.
- v. 22 Acestea fac parte din ceea ce este la modă și trece cu scurgerea timpului în această lume.
- v. 23 Aceasta este mândria care imită umilința.

II. SECȚIUNEA PRACTICĂ – Capitolele 3-4

Hristos – plinătatea lui Dumnezeu – Revărsată în viață prin cei credincioși

1. Gândurile și sentimentele credincioșilor sunt de sus, din cer - 3:1-4

- v. 1 Când Hristos a înviat, am înviat și noi (Rom. 6:4-5).
- v. 3 Când a murit Hristos, am murit și noi în El.
- v. 4 Aceasta este garanția pentru viitor. Noi am murit cu El; am fost înviați cu El. Noi suntem în Hristos. Când Se va arăta El, ne vom arăta și noi.

2. Trăirea celor credincioși este sfântă – 3:5-4:6

Capitolul 3

v. 5 „Mădularele” se referă la energiile și activitățile omului vechi (Rom. 8:6-8). Pavel menționează păcate specifice: curvia atât fizică, cât și spirituală; necurăția la nivelul gândurilor, cuvintelor, gesturilor, privirilor; patima, pofta rea și lăcomia – dorința de a avea tot timpul mai mult.

v. 6 Dumnezeu îi judecă pe păcătoși pentru aceste păcate; Dumnezeu îi judecă și pe credincioși dacă ei comit vreunul din aceste păcate.

v. 7 Acesta era starea celor credincioși înainte de a fi mântuiți.

v. 8 Lăsați-vă de ele, scoateți-le ca pe niște haine. „Vorbele rușinoase” sunt cuvinte ofensatoare, urâte, deșănțate.

v. 9 „V-ați dezbrăcat de omul cel vechi” – omul cel vechi nu trebuie să controleze viața celui credincios. Veșmintele în Scriptură simbolizează obiceiurile omului. Omul cel vechi trebuie să fie dat jos, să ne dezbrăcăm de el ca de o haină veche.

v. 10 „Îmbrăcați-vă” cu haina sau obiceiul cel nou. Natura nu suportă vidul. Dar a renunța la omul cel vechi nu este de ajuns. Trebuie să trăim în omul cel nou prin puterea Duhului Sfânt.

v. 11 Hristos este totul în toți. El este ca un catalizator care aduce la un loc indivizi și grupuri separate și-i face pe toți una în Hristos. Catalizatorul este o substanță care face să reacționeze două substanțe care altfel nu ar intra în reacție, având ca efect formarea unui nou compus.

v. 12 După ce a numit lucrurile care țin de omul cel vechi și care trebuie înlăturate, aici Pavel numește elementele specifice omului cel nou. Toate acestea sunt roada Duhului Sfânt (vezi Gal. 5:22, 23).

v. 13 Aceasta este temelia pe baza căreia iartă credinciosul, mai degrabă decât cea din rugăciunea „Tatăl nostru” (vezi Efes. 4:32).

v. 14, 15 Dragostea și pacea sunt roade ale Duhului Sfânt (Gal. 5:22).

v. 16 „Cuvântul lui Hristos” – „Acum voi sunteți curați, din pricina cuvântului, pe care vi l-am spus” (Ioan 15:3).

„Să locuiască” – adică *să fie acasă* în noi. Mulți oameni laudă Biblia, dar nu o studiază. Juvenal spunea: „Virtutea este lăudată și lăsată să moară de foame.” Acest verset este împlinit numai de o inimă plină de Duhul (Efes. 5:18-20). În anul 112 d.Hr. un istoric îi scria împăratului roman: „Ei (creștinii) se întâlnesc în zori ca să-i cânte un imn lui Hristos ca Dumnezeu.”

v. 17 Aceasta este viața creștină, tot ce este mai bun în viață.

v. 18-22 Vezi notele la Efeseni 5:22-6:9.

v. 23 Slujirea creștină este ceea ce este făcut pentru a fi pe placul lui Hristos, și nu al oamenilor.

v. 24 Pentru aceasta el va primi o răsplată.

v. 25 Dacă credinciosul încearcă doar să fie pe placul omului, își va pierde răsplata.

Capitolul 4

v. 1 Atât stăpânii, cât și slujitorii vor da socoteală Stăpânului din cer (Efes. 6:9).

v. 2-6 Alte trei domenii ale conduitei creștine de o importanță deosebită:

(1) Rugăciunea (v. 2-4) – perseverați în rugăciune. Asemenea respirației, inspirați rugăciune și expirați mulțumire. Rugați-vă pentru predicarea Evangheliei.

(2) Umblați în înțelepciune (v. 5) – umblarea publică a credinciosului este un factor important.

(3) Vorbirea (v. 6) – este cel de-al treilea factor important în viața unui creștin.

3. Părtășia celor credincioși este plină de căldură – 4:7-18

Această secțiune este similară cu Romani 16. Este o listă de credincioși care trăiau într-o cultură păgână, cea a Imperiului Roman. Ei trăiau pentru Dumnezeu într-o societate păgână.

v. 7-8 Tihic era pastorul Bisericii din Efes (Efes. 6:21; Fapte 20:4; 2 Tim. 4:12).

v. 9 Onisim era sclavul lui Filimon din Colose. El fugise la Roma. Pavel îl condusese la Hristos și apoi i-l trimisese înapoi la Filimon ca frate în credință (vezi Epistola către Filimon).

v. 10 Aristarh (Fapte 19:29) era un prieten al lui Pavel. Despre Marcu mai găsim referințe în Fapte 15:37 și 2 Tim. 4:11.

v. 12, 13 Epafră era un slujitor al Domnului din Colose, care la acel moment se găsea în închisoare. Lucrarea lui din acea perioadă era rugăciunea.

v. 14 Luca era doctorul mult iubit.

v. 15-18 Salutări personale și îndemnuri.

v. 18 „Aduceți-vă aminte de lanțurile mele” era, în mod evident, deviza multor credincioși care au început să propovăduiască Evanghelia după ce Pavel a fost închis.

SCHIȚA:

- I. **PARTEA DE DOCTRINĂ:** Hristos plinătatea lui Dumnezeu; în Hristos noi suntem făcuți desăvârșiți – capitolele 1, 2
 - A. Introducere – 1:1-8
 - B. Rugăciunea lui Pavel – 1:9-14
 - C. Persoana lui Hristos – 1:15-19
 - D. Lucrarea obiectivă a lui Hristos pentru păcătoși – 1:20-23
 - E. Lucrarea subiectivă a lui Hristos pentru sfinți – 1:24-29
 - F. Hristos, răspunsul dat filozofiei (pentru minte) – 2:1-15
 - G. Hristos, răspunsul dat ritualului (pentru inimă) – 2:16-23
- II. **PARTEA PRACTICĂ:** Hristos, plinătatea lui Dumnezeu, revărsată în viață prin credincioși – capitolele 3, 4
 - A. Gândurile și sentimentele credincioșilor sunt de sus, din cer – 3:1-4
 - B. Trăirea credincioșilor este sfântă – 3:5-4:6
 - C. Părtășia credincioșilor este plină de căldură sufletească – 4:7-18.